

P. VERGILI MARONIS

tempus humo tegere et iamdudum incumbere aratris,
dum sicca tellure licet, dum nubila pendent.

uere fabis satio; tum te quoque, medica, putres 215

accipiunt sulci et milio uenit annua cura,

candidus auratis aperit cum cornibus annum

Taurus et auerso cedens Canis occidit astro.

at si triticeam in messem robustaque farra

exercebis humum solisque instabis aristis, 220

ante tibi Eoae Atlantides abscondantur

Cnosiaque ardentis decedat stella Coronae,

debita quam sulcis committas semina quamque

inuitae properes anni spem credere terrae.

multi ante occasum Maiiae coepere; sed illos 225

exspectata seges uanis elusit auenis.

si uero uiciamque seres uilemque phaselum

nec Pelusiacaе curam aspernabere lentis,

haud obscura cadens mittet tibi signa Bootes:

incipere et ad medias sementem extende pruinas. 230

Idcirco certis dimensum partibus orbem

per duodena regit mundi sol aureus astra.

quinque tenent caelum zonae: quarum una corusco

semper sole rubens et torrida semper ab igni;

quam circum extremae dextra laeuaque trahuntur 235

caeruleae, glacie concretae atque imbribus atris;

has inter mediamque duae mortalibus aegris

munere concessae diuum, et uia secta per ambas,

obliquus qua se signorum uerteret ordo.

mundus, ut ad Scythiam Riphaeasque arduus arces 240

consurgit, premitur Libyae deuexus in Austros.

hic uertex nobis semper sublimis; at illum

sub pedibus Styx atra uidet Manesque profundi.

maximus hic flexu sinuoso elabitur Anguis